

Independència: parlem d'economia

1 El nou Estat és socialment necessari

Catalunya pateix un dèficit fiscal amb l'Estat espanyol, de 16.500 milions d'euros anuals nets, que equivalen a un 8,0 % del PIB català. Això repercuteix en menys serveis per als catalans. L'aportació de Catalunya a la resta de l'Estat és de 2.200 € per ciutadà –inclosos nens i jubilats– (16.500 milions € / 7,5 milions habitants).

No només això. L'Estat cobra interessos a Catalunya per prestar-li una part d'aquests diners prèviament aportats pels catalans, necessaris per a escoles, centres de salut, infraestructures, serveis socials, etc.

Ens cal administrar de manera responsable els 80.000 milions d'euros de recursos públics que Catalunya genera cada any, per dissenyar les polítiques que el territori necessita (de serveis socials, educativa, fiscal, laboral, financera, d'infraestructures, etc.), per oferir millors condicions als ciutadans, i per incidir positivament en el creixement econòmic.

2 El nou Estat és viable

L'economia catalana està diversificada i evoluciona positivament. El PIB *per capita* (2015) és un 27 % superior a la mitjana espanyola, un 14 % superior a la mitjana de la UE-28 i un 7,5 % superior a la mitjana de la zona euro.

No hi ha cap dubte sobre la viabilitat del nou Estat, com han afirmat els premis Nobel d'Economia Kydland, Stiglitz i Becker, sinó que la seva solvència financera (qualificació creditícia del risc sobirà), serà superior a la de l'Estat espanyol, en l'escala d'Standard & Poor's, tal com ha publicat la *Revista de Catalunya* (vegeu requadre).

Qualificació creditícia	Risc sobirà
...	
AA-	Catalunya independent
A+	
A	País Basc, Navarra
A-	
BBB+	Espanya
...	

3 Els avantatges del nou Estat compensen els costos de transició

Catalunya disposa dels recursos per fer front a les despeses d'un estat, igual que altres estats de dimensions semblants, com Àustria o Dinamarca.

Incloent les noves despeses de les estructures d'estat que ens manquen i les pensions, la diferència d'ingressos i despeses del nou Estat donaria un saldo positiu de 2.405 milions d'€ el 2015, que es pot destinar a millorar el benestar dels ciutadans. (Font: El pressupost de les administracions públiques a Catalunya per al 2015, Generalitat de Catalunya, Dt. d'Economia i Coneixement.) L'augment d'ingressos i del saldo millorarà a mesura que segueixi la tendència actual de l'economia catalana. La Catalunya independent hauria estat un dels pocs països europeus amb superàvit públic el 2015.

4 Les pensions estaran doblement garantides

L'Estat espanyol està obligat a pagar les pensions de tots els treballadors que han cotitzat en el seu sistema de pensions. Tant si viuen a Espanya, com si viuen a qualsevol altre país del món.

Un cop reconeguda la independència i acordat amb l'Estat espanyol el repartiment d'actius i passius, la República Catalana, gràcies a les cotitzacions dels treballadors en actiu, amb menys atur i salaris més alts, estarà en millors condicions que l'Estat espanyol per garantir les pensions. I les podrà millorar.

També en el moment de la transició, el nou Estat garantirà que cap pensió es deixi de cobrar ni un sol dia.

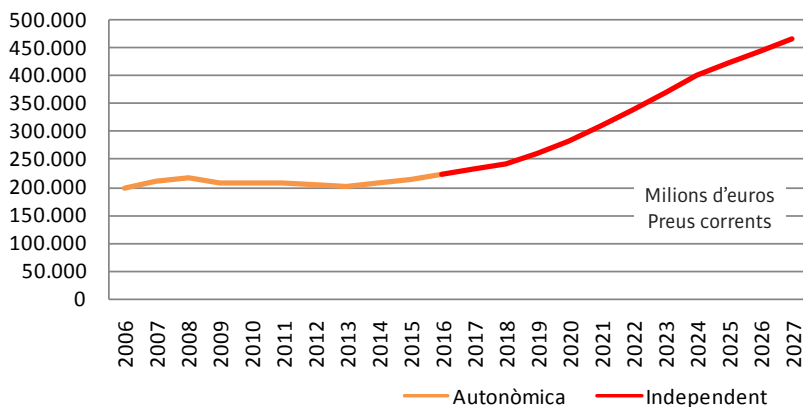
5 En el nou Estat hi haurà menys atur

La recuperació del dèficit fiscal, la construcció de les infraestructures necessàries, la creació dels organismes de supervisió que exigeix la UE, i la reversió de les retallades, reduirà l'atur en unes 285.000 persones.

Però el què tindrà efectes més positius en el creixement de l'economia serà el fet de poder decidir polítiques adequades a la realitat social i econòmica de Catalunya, on la majoria d'actors econòmics són autònoms i empreses petites i mitjanes. Entre altres, la política energètica ha de permetre que els preus de l'electricitat siguin semblants als dels nostres veïns europeus.

Igualment el nou marc polític afavorirà l'obertura d'ambaixades estrangeres i la major representativitat de les actuals delegacions d'empreses espanyoles o estrangeres.

PIB de la Catalunya Independent

6 El nou Estat és la via per acabar amb el caos ferroviari

Tot i comptar amb 117 milions de viatgers l'any (dades 2016), l'Estat incompleix sistemàticament les seves promeses d'inversions en l'envellida infraestructura de Rodalies de Catalunya.

Entre 2012 i 2016 hi va haver 1.597 incidències vinculades al mal estat de la infraestructura que han afectat 45.392 trens i més de 5,6 milions d'usuaris.

La manca d'interès per fer avançar el corredor del Mediterrani frena inversions i amenaça la indústria, a la vegada que repercuteix en un major trànsit de camions i incrementa les emissions de CO₂.

7 El nou Estat seguirà dins de la UE i l'euro

Cap estat europeu té res a guanyar oposant-se a la continuïtat de Catalunya dins la UE. Ni tan sols Espanya, encara que ho faci per arrogància. Tenint en compte que els catalans ja som ciutadans europeus i que les expulsions col·lectives estan prohibides, aquesta posició no té cap sentit.

S'han estudiat força fórmules per evitar que un eventual veto espanyol tingui cap conseqüència pràctica sobre les relacions comercials entre Catalunya i la UE, així com en la utilització de l'euro com a moneda pròpia. Els governs europeus en són coneixedors i són conscients que el que interessa és la permanència i l'estabilitat d'aquestes relacions econòmiques, monetàries i comercials.

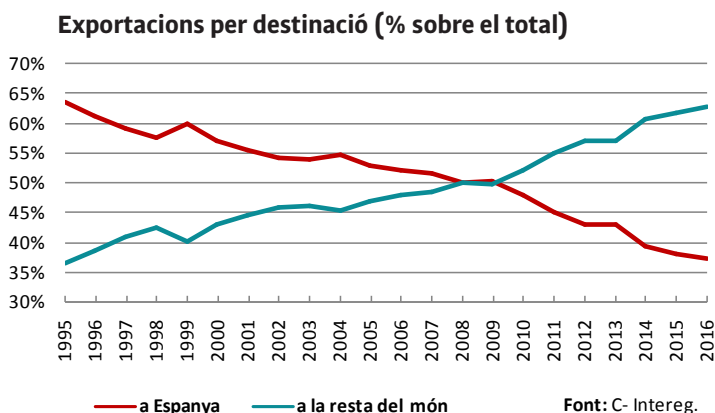
L'Estat espanyol es veuria forçat a negociar perquè li interessa el repartiment, entre altres coses, del deute.

8 Hem de témer un boicot als productes catalans?

Tot i que en alguns casos el boicot existeix, la majoria dels consumidors espanyols compren els productes que els interessen per qualitat i preu.

Des de la integració al Mercat Comú, les empreses catalanes s'han enfocat a exportar els seus productes a la resta del món. Les exportacions a la resta del món ja representen el 62,7 % i superen les espanyoles des de l'any 2009, i des d'aleshores no han parat de créixer.

Està comprovat que els boicots tenen un efecte passatger, i tendeixen a esvair-se amb el temps. També les empreses troben maneres d'esquivar-los. Probablement el boicot espanyol ja hagi arribat al seu màxim. Pot estar afectant algunes empreses en particular, però en conjunt, els perjudicis del boicot són irrelevants comparats amb els avantatges de la independència.

9 Els estats petits es gestionen millor

A Europa, la mitjana de renda *per capita* dels països petits (menys de 10 milions d'habitants) supera la dels països grans. I la qualitat de vida dels seus habitants també és més alta. Àustria, Dinamarca, Finlàndia, Irlanda, Noruega, Suècia o Suïssa en són bons exemples.

Econòmicament, el nou Estat és viable, és necessari i és urgent!

Per defensar les pensions, la resposta és Sí.